

ET BIBELSTUDIUM I FØRSTE SAMUELSBOG KAPITEL 1

BØN

– erfaringer fra Hannas liv

Tekst: Line Nielsen / Foto: thinkstockphotos.com

FORTÆLLINGEN UNDERVISER OS

Bibelen giver os et levende budskab. Igennem fortællinger bliver meget teologi og mange lærdomspunkter dagsaktuelle og praktiske. Og det er nemmere for os at huske en "god historie" fremfor at huske en liste over principper, vi skal leve efter.

STRUKTUREN FORTÆLLER NOGET

De bibelske fortællinger er ofte struktureret, så de understreger fortællingens budskab. Og når man finder strukturen eller rytmen i fortællingen, får man en ekstra dybde i forhold til beretningens åndelige budskab.

EN KIASTISK OPBYGGET FORTÆLLING

Jeg blev begejstret, da jeg opdagede, at 1 Sam 1 er kiasatisk opbygget (her illustreret i pyramiden). Kiasatisk orden betyder, at det første og det sidste afsnit har fælles træk, det andet og det næstsidste afsnit har fælles træk og så fremdeles. Nogle gange uddyber de hinanden ved deres enshed, andre gange i form af modsætninger. Centeret for kiasmen findes i midten (toppen af pyramiden), og det er afsnittets væsentlige pointe.

HISTORIENS CENTRALE POINTE

Historien i 1 Sam 1 handler om, at Hanna var barnløs. Hvilken smerte det bragte hende. At hun gik til Gud med sit problem. Han hørte hende. Hun fik Samuel. Og hun overgav Samuel til at gøre tjeneste i templet. De centrale vers i den kiasatiske struktur, vers 12-14, handler om bøn. Derfor gav jeg mig særligt til at se på, hvad jeg kunne lære om bøn fra beretningen.

EN PERLE OM BØN

For mig blev det som at finde en forunderlig perle (Matt 13,45-46). Jeg fandt noget dybt om bøn – ikke i form af læresætninger eller beskrivelser. Men en real-life beretning om en kvinde med udfordringer, som bad. Jeg vil gerne dele min begejstring med dig, fordi beretning og struktur tilsammen fyldte mig med udråbet "hvor er du stor, Gud"!

Derfor deler jeg både metode og refleksion med dig. Metoden er ikke noget i sig selv. Men den bliver fantastisk, når den bliver et redskab til at udgrave perler. Til at reflektere over noget andet i beretningen, end det som lige ses på overfladen. Perler er åndelig nærhed med Jesus, som jeg elsker. Som skønne gaver fra ham til

mig. Når jeg står med hans perler i hænderne, oplever jeg hans kærlighed og smil ind i mit hjerte. I denne beretning uddyber han noget om bøn for mig.

OM BØN

Her er mine refleksioner – eller perler – som jeg fandt i beretningen, da jeg kiggede på bøn.

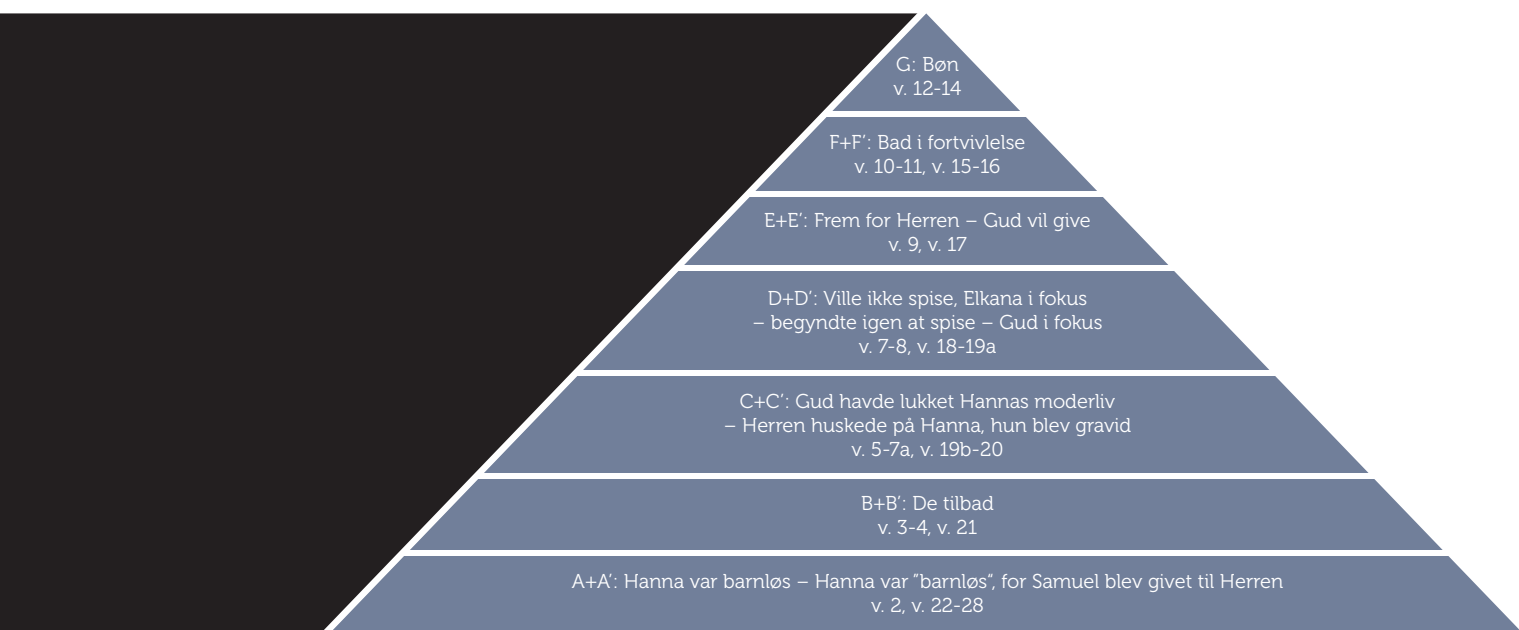
Sektion A+A'

Hanna var barnløs, da det begyndte (v 2, A), og Hanna var "barnløs" da beretningen sluttede, fordi hun gav Samuel til templet (v 28, A'). Og Hanna kendte ikke fortsættelsen på historien: At hun ville få flere børn. Men hun ændrede sig fra at være dybt ulykkelig over sin barnløshed i begyndelsen til at give sit barn til Gud med glæde i slutningen.

- Bøns centrale mål er ikke, at vi får det, vi beder om. Bønnens vigtigste formål er, at vi overgiver os til Guds vej for vores liv.

Sektion B+B'

Hanna søgte Gud sammen med sine familie, også selvom der var udfordringer dem imellem (v 3-4 B, v 21 B')

- Det er ikke en betingelse for at kunne bede sammen med andre mennesker, at alle udfordringer imellem os er løst. (Men ikke som modsætning til, at vi skal forsøge at løse).

Sektion C+C'

Hanna blev hånet af mennesker, og gik til Gud med sin udfordring år efter år (v 6-7, C). Hanna blev ved med at gå til Gud, indtil han huskede på hende (v 19b, C').

- Bøn er den bedste respons, når mennesker er imod os.
- Så længe Gud ikke har "husket på os", må vi blive ved med at be'. Det vil sige, indtil der er en afklaring mellem ham og os, og Ånden hviker os i hjertet, at nu har vi bedt nok. Til vi ved, at nu har Gud svaret os.

Sektion D+D'

Elkana spørger Hanna, om han ikke betyder mere for hende end ti sønner (v. 8, D). Hanna søgte ikke menneskelig, men guddommelig velvilje (v. 18, D').

- Bøn nærer hjertet med noget, som intet menneske kan gi' et andet menneske. Kun Gud kan fylde den plads i hjertet, ikke et menneske.

Sektion E+E'

Hanna bad (v. 9, E), og Hanna fik, hvad hun bad om (v. 17, E').

- Når vi beder, får vi. Enten det vi beder om, eller noget bedre – også selvom vi ikke kan se det (Ef 3,20). Vender vi det rundt, betyder det måske også, at hvis vi ikke beder, så får måske vi heller ikke ...

Sektion F+F'

Hanna lagde hele sin fortvivelse frem for Gud (v. 11, F), hun udøste sit hjertes inderste for Gud (v. 15, F').

- Når vi beder – dvs. går ind i samvær med Gud – så kan vi komme, lige som vi er. Med alt det vi tumler med. Upolerede. Med alle vores følelser. Ægte. Autentiske. Gud tager imod os, når vi på den måde har hjertets inderste Forrest. Når vi udøser vores hjerte for ham.

Sektion G (v. 12-14)

Dette er kiasmens centrum. Her står at Hanna bad i lang tid. Hun bad alene. Hun bad med Gud og ikke med mennesker for øje. Hun hengav sig til Gud, men Eli troede, hun var beruset.

- Bøn handler i den grad om Gud og os som enkeltpersoner. Vi må bede til ham, indtil alt andet omkring os bliver underordnet i sin betydning. Vi må bede længe og inderligt, når det er det, som samværet med Gud kalder på. Og det uanset, om andre mennesker må tænke, at vi er "for meget". Bøn er personligt mellem Gud og et menneske. Andre mennesker kan ikke vurdere, hvad der sker i rummet mellem Herren og os.

SØG OG DU SKAL FINDE PERLER

Dette er en lille beretning, som er en perle om bøn. Der ligger måske uendelig mange flere bønne-perler, som vi kan finde. Og mange andre typer er perler. Lad os søge efter dem med tillid til dette løfte fra Gud "Den, som søger, finder" (Matt 7,8).